

Halászáti Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XVI. évfolyam

2015.
március

A Magyar Haltermelők és Halászáti Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Tanulságok a hazai természetes vizek hal- gazdálkodásáról

Természetes vizeink hasznosítása, kezelése, termelési eredmények alapján három jól elkülöníthető kategóriába sorolhatók, úgymint természetes tavak, mesterséges építésű víztározók és halgazdálkodásilag hasznosítható folyóvizek. A halászáti statisztika e három területet nem különíti el, így az állapítható meg, hogy a vizsgált 2011–2012–2013. években a természetes vízi halgazdálkodás közel azonos, 141 000 hektár területen folyt.

Mivel a természetes vízi halgazdálkodás legfőbb terméke az étkezési hal, így összehasonlítást ebben a vonatkozásban érdemes tenni. A vizsgált három évben a természetes vizekben fogott étkezési hal

az összes hazai étkezési haltermésnek szóródás nélkül a 29 százalékát adta, megjegyezve, hogy az étkezési hal volumene 21 000–23 000 tonna között változott.

1. táblázat: Az étkezési hal megoszlása

Évszám	Összes étkezési hal	Tógazdasági int.	Természetes víz	Horgász fogás	Halász fogás
	tonna	tonna	tonna	Természetes vízi, tonna	
2011	23 138	16 348	6790	4816	1974
2012	21 426	15 132	6294	4741	1553
2013	21 069	14 916	6153	4270	1883
Összesen	65 633	46 396	19 237	13 827	5410

2. táblázat: A balatoni süllő fogás megoszlása

Évszám	Horgász fogás		Halász fogás		Összesen tonna
	tonna	%	tonna	%	
2011	75	96	3	4	78
2012	66	96	3	4	69
2013	59	95	3	5	62

3. táblázat: A busa fogásának megoszlása a Balaton, a Duna és a Tisza vízrendszerében (tonna)

Évszám	Balaton			Duna			Tisza			Mindösszesen		
	Horgász f.	Halász f.	Összes	Horgász f.	Halász f.	Összes	Horgász f.	Halász f.	Összes	Horgász f.	Halász f.	Összes
2011	0	130	130	0,8	3,4	4,2	4,2	56,1	60,3	5,0	189,5	194,5
2012	0	130	130	8	43	51	3	40	43	11	213	224
2013	0	132	132	0,1	3,9	4	1,8	54,2	56	1,9	190,1	192
Összes	0	392	392	8,9	50,3	59,2	9	150,3	159,3	17,9	592,6	610,5

Tartalom

Jelentős változások előtt a MOHOSZ	3
Népszerű és sikeres a vadász- horgász kiállítás	4
Országos programokban vesznek részt	5
A Balatonon a horgász az úr	6
Dr. Németh István kapta a gödöllői kitüntetés	6
Halász-horgász-szakember találkozó	7

Balogh József: érdemes a halász-horgász fogásokat összevetni

összetétele. Hazai vizeink fő hala a ponty, e szempontból azonos potenciált jelentenek a természetes nagy tavaink, és a mesterségesen épített víztározóink is. Kivételt képeznek a folyóvizeink, ahol a különböző víztesteknek megfelelően kellene a népesítését alakítani, de a horgászati célok kielégítése érdekében e halgazdálkodási területeken is túlsúlyt kap gazdálkodó szervezeteink telepítéseiben – a vízterüle-

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

tek ökológiai adottságait figyelmen kívül hagyva – a ponty. Így 2011 óta az összes természetes vízi fogásban a horgászat a kifogott pontyok 69–89 százalékát zsákmányolta. Meg kell jegyezni, hogy a túlzott pontytelepítés a vizekben rejlő potenciált nem tudta kihasználni.

Vizsgálataimban szeretnék kitérni a sokat vitatott balatoni süllőfogás bemutatására. Az áttekintett három évben a balatoni süllőfogás (fogas süllő és kősüllő együtt) 62–78 t között változott, azonban a horgász- és halászfogás arányai nem vál-

toztak; 95–96 százalék horgász- és 4–5 százalék halászfogást regisztrálhatunk.

Érdeemes még megvizsgálni a frekvenciát természetes vizeinkben jelen lévő nem őshonos halak fogási eredményeit, különös tekintettel a busa fajra. A statisztikai adatok ugyanis nem különítik el a fehér, illetve pettyes busa egyedeit. A 2011–2012–2013. évek természetes vízi fogási statisztikájából megállapítható, hogy a kifogott busa átlag 2,9 százalékát adják a horgászfogások, míg 97,1 százalék a halászfogás.

A 4. táblázatból a következő megállapításokat tehetjük: a vizsgált három halgazdálkodási területen a halász-horgászfogások jelentősen nem változtak, 2840–2925 t közé esnek. Megállapítható ugyanakkor, hogy a nemes halfajok fogása 80 százalékról 86 százalékra nőtt a horgászfogásokban, míg az egyéb halfajok fogási aránya mintegy 15 százalékkal csökkent. Ezzel ellentétes a halászfogási tendencia. 20 százalékról 14 százalékra csökkent a nemes halfajok fogási aránya, míg 37 százalékról 52 százalékra növekedett az egyéb, azaz a fehér halfajok aránya.

A tanulságok az adatok következetes áttekintéséből, remélem, nyilvánvalók. Ezt mindenki vérmérséklete szerint döntheti el. Az azért elfogultság nélkül megállapítható, hogy a két fogási módszer jól kiegészíti egymást, vizeink természetes adottságainak megfelel. Így is biztosítható a fenntartható, okszerű halgazdálkodás, melyhez természetesen szükséges a horgászok és halászok kölcsönös együttműködése. Végezetül azt szeretném, ha a döntéshozók számára egyformán fontos lenne a hobbi sporthorgászat, és a ma már „hungarikumszámba” menő, ősi foglalkozás, a halászat is.

(A cikk a *Halászat* folyóiratban megjelent országos adatok felhasználásával készült.)

Balogh József

Kászoni Zoltán (1928–2015)

Fájdalom, hogy Kászoni Zoltán életének 87. évében, türelemmel viselt, hosszú betegség után elhunyt. Kászoni Zoltán Baróton, 1928. január 22-én született, halbiológus, halászipari szakmérnök, vadbiológus, szakíró. Édesapja, Kászoni Gáspár a brassói Encián Turistaegyesület alapítója volt. A Kolozsvári Római Katolikus Főgimnáziumban 1948-ban elvégzett középiskolai tanulmányai után a Moszkvai Halászati és Halipari Egyetemen végzett halbiológusi és halászati mérnöki képzést, itt 1953-ban diplomázott. Feleségével, Irénkével is ekkor ismerkedett meg, fiuk Kászoni Zoltán István újságíró.

Mezőházon kezdte pályáját, majd halászati felügyelőnek nevezték ki. Később a román fővárosba került és ott dolgozott. Tiszteletbeli alelnöke a baróti Gaál Mózes Közművelődési Egyesületnek. Saját bevallása szerint szakmája, a horgászat mellett a vadászat a másik hobbija. Idősebb korában, fiát követve, az anyaországba költözött. 2015. január 14-én hunyt el Budapesten.

Küzdelmes és munkás életút ért véget. Kiváló szakíróként számos könyvben örökölte meg Erdély természeti kincseit, halállományát. A „Hal és horgászat Erdélyben” című könyvében így vallott a hivatásáról. „Isten templomában, a természetben mindig tisztelettel, csodálattal, féltő gonddal jártam, erre tanítottam gyermekeimet és unokáimat, másokat. Cikkeimben, könyveimben, mindig, mindenütt. A halat-vadat mindig szerettem, tiszteltem. Sajnáltam, amikor gyermekkoromban vándorcigányok „táncoltatták a medvét”, amelynek fájdalmas szemeiből kiolvastam: bánta, hogy megszületett, s visszavágyott a Hargitára, az övéi közé.

Horgásztújaimon az apróhalat mindig visszadobtam, medvét nem lőttem (pedig erre sok lehetőségem adódott), havasi gyopárt, enciánt nem téptem le, csak csodáltam őket és környezetüket. Természetjárásaimon, horgász-vadásztújaimon nem „szemeteltem”, azt hátszákban mindig hazavittem, ahogy cserkészkoromban tanultam. Útjaimon, külszörzésekben, más földrészekben, szülőföldem és tágabb értelemben Erdély szépségeinek és népének az ismertetője, szószólója voltam.”

Zoli bácsi, a műveid örök érvényűek, szép, tiszta gondolatvilágod örökké él. Nyugodj békében!

H. Gy.

4. táblázat: Nemes és egyéb halfajok fogási statisztikája (Balaton, Duna és Tisza halfogási adatai alapján)

Évszám	Halfaj	Horgász fogás		Halász fogás		Összesen tonna
		tonna	%	tonna	%	
2011	nemes	1486	80	378	20	1864
	egyéb	673	63	388	37	1061
	össz.	2159	74	766	26	2925
2012	nemes	1428	81	344	19	1772
	egyéb	649	61	419	39	1068
	össz.	2077	73	763	27	2840
2013	nemes	1374	86	220	14	1594
	egyéb	633	48	680	52	1313
	össz.	2007	69	900	31	2907

HORGÁSZOK FIGYELEM!

2015-ben is kapható a BALATON-MAHAL horgász engedély

Változatlanul 40.000 Ft

Bővebb információ Schmidtne Vizi Hajnalnál
tel: +36 1 3557019 mobil: +36 30 3108978

 www.magyarhal.hu

Jelentős változások előtt a MOHOSZ

A közelmúltban lezajlott választáson Dr. Szűcs Lajosnak szavaztak bizalmat a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) elnöki tisztjének betöltésére. A fiatal, dinamikus szakember maga is szenvedélyes horgász, s ha csak teheti, leül a vízpartra a hobbijának hódolni. Az elnöki posztban történt váltás jelzi a MOHOSZ megújulási szándékát, s azt, hogy a 350 ezer tagot számláló szervezet hatékonyabb érdekérvényesítésre törekszik. Az új elnökkel a FeHoVa megnyitója után ültünk le beszélgetni.

• Elnök úr, mindenekelőtt gratulálunk a megválasztásához. Milyen elképzelésekkel, tervekkel fogadta el a megbízást?

– Köszönöm a gratulációt. Mielőtt azonban a terveimről szólnék, hadd jegyezzem meg: ez a tisztség – nagy sajnálatomra – a kevéske szabadidőmből vesz el sokat, abból az időből, amit legszívesebben horgászással töltök. Mondhatnám ezt egy kis büntetésnek is, ám ez azért nem igaz, mert tenni szeretnék a magyar horgásztársadalom életének fellendítéséért. Ebből a pozícióból pedig könnyebb a helyzetem. Azt ugyanis látni kell, hogy a hazai horgászat feltételei adóttak, de jónéhány feladat áll még előttünk, aminek megvalósításával ezeket a feltételeket jelentősen javítani szeretném. Munkám egyik fontos célja, hogy a horgászszervezetek kezébe szeretném adni a természetes vizek hasznosítását, halgazdálkodási lehetőségét.

• Ahogy ezt az új, halgazdálkodásról, horgászatról szóló törvény szellemisége is sugallja...

– Kérdés, mi volt előbb: a tyúk vagy a tojás? Én előbb gondoltam arra, hogy a természetes vizek kezelését horgászszervezeteknek kell adni, mint ahogy a törvény megölelte, és megválasztottak volna a MOHOSZ elnökének.

• Nem titok, hogy országgyűlési képviselőként ön jegyezte a CII. törvényt, mondhatnánk úgy is, hogy ön volt a törvény „atyja”.

– Ez is igaz, de nem magamnak készítettem elő a talajt arra, hogy az ország legnagyobb társadalmi szervezetének az elnöke legyek. Ma is hiszek abban, hogy a természetes vizek kezelésének rendezése fontos cél, amely akkor lesz sikeres, ha 2015-2016-ban a horgászszervezetekhez kerül a hasznosítás joga. Ez azonban azt is jelenti, hogy komoly változások előtt áll az országos szövetség. Csaknem 1100 horgászegyesület működik ma Magyarországon. Azt hiszem, hogy ilyen számú egyesülettel a természetes vizek elvárt hasznosítási céljait nem lehet megoldani. Valószínűleg lényegesen kevesebb szervezetre van szükség a működtetéshez, és lényegesen nagyobb vízterületről kell majd beszélnünk, már ami az egyes szervezetekhez kerül. Jóna-

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Dr. Szűcs Lajos: munkám egyik fontos célja, hogy a horgászszervezetek kezébe szeretném adni a természetes vizek hasznosítását, halgazdálkodási lehetőségét

gam inkább nagyobb tájegységekben gondolkodom, aminek a halgazdálkodási ságát egyben lehetne megnyerni.

• Mondana példát?

– Mindent nem tudok önnek most elmondani, mert ezek a gondolatok még nem kiforrottak. A lényege azonban az, hogy egy folyószakaszt nem lehet folyamkilométerenként kiosztani egy-egy szervezet kezelésére.

• Ez így is érthető. Viszont milyen változások lesznek a szövetségen belül?

– A megújulás arról szól, hogy a megyei szervezetek feladatköre teljesen átalakul, mert a dolgok úgy állnak, hogy a szervezeti egységeket a feladatok elvégzéséhez kell igazítani.

• Kényes a kérdés: hogyan gondolkodnak a halászszervezetekkel, halászokkal kapcsolatban?

– Ha arra vonatkozik a kérdés, hogy szükség van-e a természetes vizeken halászatra, akkor igen a válasz, de nyilván nem azokkal a feltételekkel, mint ami eddig volt. Soha nem az volt a probléma, hogy ezek a halászszervezetek jól vagy rosszul dolgoznak, hanem az, hogy ezek a halászszervezetek – a korábbi törvényes lehetőségeket kihasználva – olyan módon gazdálkodtak, hogy a maguk eredményérdekeltégű céljait minél nagyobb mértékben megvalósítsák. Ha viszont elkészül az a

törvénymódosítás, amely a kereskedelmi célú természetes vízi halászatot korlátozza, megszünteti, akkor – úgy gondolom – a dolgok a helyükre kerülnek. Szeretnék elérni azt a helyzetet, hogy amikor egy víz túlnépesedik már a haltól, szelektáló halászatot kelljen megteremteni. Ma még nem itt tartunk, még lényegesen mostohábbak a feltételek, a körülmények. Ha a horgászszervezetek megkapják a halgazdálkodási lehetőséget, akkor szeretnék megmutatni, hogy viszonylag rövid időn belül képesek vagyunk jó eredményeket elérni a vizek halgazdagságát illetően. Ennek a hasznélvezői a horgászok lesznek, és ettől kezdve ez egy nagyon komolyan egymásra épülő rendszer, hiszen többen fognak horgászni, több bevétel termelődik a nemzetgazdaság javára. S ha jók a halfogási eredmények, több horgászturistát tudunk idevonzani, amitől megintcsak nő a költségvetés bevétele, és mindenki jól érzi majd magát ebben a helyzetben.

• Mi lesz az ötszáz rekreációs halászsza-

– Az állam a megfelelő jogosítványokkal rendelkező rekreációs halásznak az állami halászszeget kiadásával biztosítja ennek a tevékenységnek az egyik feltételét. A másikat, a területi jegyet, a tevékenységre szóló lehetőséget mindig a vízhasznosító adta ki, szándéka és a halgazdálkodási tervben rögzítettek szerint. Véleményem szerint a vízhasznosítók meg fogják fontolni a rekreációs halászati tevékenység jövőbeni szerepét, lehetőségeit, és ennek alapján fogják elkészíteni halgazdálkodási terveiket. Jelenleg is vannak horgász kezelési vizek, ahol kiadnak rekreációs halászatra területi jegyet.

• Ön is említette a halgazdálkodást. Ebben viszont a tógazdaságoknak van meghatározó szerepük.

– Való igaz, de válasszuk ketté a dolgot. Egy halastó állattartó telepnek minősül, éppen ezért kell pontosan, világosan fogalmazni. Mi a természetes vizekről beszélünk, a halastavi termelői halgazdálkodással kapcsolatban más irányokat is érdemes figyelembe venni. Régóta mondom, hogy a halgazdaságoknak – ha van egy kis jövőbelátó képességük – ráállnak a természetes vizek haltelepítéséhez szükséges, eddig a termelésbe még be nem vont halfajok szaporítására. Vannak ilyen gazdaságok, akiknek üzleti érdekük fűződik ahhoz, hogy a horgászszervezetekkel a jövőben még szorosabb kapcsolatot építsenek ki.

• A MAHAL vezetői a közelmúltban ellátogattak önköz...

– Elkésződtek a két szövetség közötti tárgyalások, szeretnék a viszonyt rendezni, és minél jobb kapcsolatot ápolni.

– H. Gy. –

Népszerű és sikeres a vadász- horgász kiállítás

A tavalyinál is többen, csaknem 54 ezren látogattak el a régió legnagyobb vadász- és horgászkiállítására. A február 12. és 15. között, 22. alkalommal megrendezett FeHoVá-n, valamint a vele egy időben tartott Budapest Boat Show-n és a Karaván Szalonon hagyományosan a legjelentősebb hazai és külföldi kiállítók vesznek részt. Mivel a FeHoVa a régióban is kiemelkedik a hasonló rendezvények közül, a látogatók között sok volt a külföldi. A kiállítók sikeres üzletkötésekről számoltak be: a tavalyinál lényegesen több áru cserélt gazdát a kiállításon.

A megnyitón, február 12-én Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az Országos Magyar Vadászati Védegyelet (OMVV) elnöke a beszédében kiemelte: várhatóan még ebben az évben elkészül és az Országgyűlés elé kerül az egységes szemléletű vadászati, erdészeti és természetvédelmi törvény. A jogszabályban három fontos szempontot célszerű érvényesíteni, rögzíteni, így azt is, hogy 3 ezer hektár alá nem csökkenthető a vadászterület nagysága, mivel gyakorivá válna az úgynevezett átmenő vad lelővése, ami veszélyeztetné a magyar vadállományt. Ezt a vadászati hatóság területkijelölése garantálja majd az elképzelések szerint, az ökológiai szempontok figyelembevételével.

Emellett az új törvényben az üzemterv időtartamát és a bérleti időszak idejét is 20 évre kívánják megemelni, mégpedig gazdaságossági szempontok miatt. Semjén Zsolt úgy fogalmazott: „Az arasson, aki vetett”, ez ugyanis rövidebb időszak alatt nem lehetséges. A vadak esetében az elfiatalodás szembe-tűnő, ami a trófeák minőségének romlásában mutatkozik meg, ezért a szakemberek szerint elkerülhetetlen a trófeabírálat szankciókkal való visszaállítása. Ez utóbbi esetben – jelezte a miniszterelnök-helyettes – nem a túlzott szigor a cél, hanem a magyar vadállomány minőségének javítását kívánják ezzel segíteni. Semjén Zsolt beszélt arról is, hogy Magyarország szeretne ismét vadászati világkiállítást rendezni, az 1971. évi budapesti esemény 50. évfordulóján, 2021-ben. Jelezte azt is, hogy a vadkárbecslést ugyancsak egységes szemléletűvé kell tenni.

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter megnyitó beszédét azzal kezdte, hogy 22. alkalommal rendezik meg a Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállítást. Nem véletlen ez a töretlen siker, hiszen Magyarországon nagyjából 350 ezer ember horgászik és 60 ezer vadászik. Miben rejlik ennek a két sportnak a varázsa? Egy XIX. századi újság úgy fogalmazott, hogy ez a varázs az izgalomban rejlik, amit az ember érez, miközben várakozik a láthatatlan és ismeretlen ellenfélre.

Semjén Zsolt: új, egységes szemléletű törvényeket alkotunk

Napjainkban a horgászat és a vadászat ugyan már nem létkérdés, de sokkal fontosabb a szerepük, mint sokan elsőre gondolnák. Nem elhanyagolható a gazdasági jelentőségük. Magyarországon folyamatosan nagy a horgász- és vadászfelszerelések piaci forgalma, hiszen mint itt is láthatjuk, egyre modernebb és egyre speciálisabb felszerelésekhez lehet hozzájutni. A horgász- és vadászcipkipar, a kereskedelem, a vizek és a vadállomány hasznosítása, a hal- és vadvédelem, illetve a kapcsolódó szolgáltatások számottevő foglalkoztatási lehetőségeit rejtenek.

Mindkét ágazatban fontos tényező a turizmus. A tavalyi eredmények azt bizonyítják, hogy a hazai horgászvizek látogatottsága folyamatosan erősödik, az ágazat virágzik. Becslések szerint egy évben akár a 100 milliárd forintot is elérheti a horgászathoz köthető gazdasági tevékenységek összforgalma. Évek óta nő a külföldi látogatók száma mindkét ágazatban. A vadgazdálkodás területén stabil külföldi bér vadászati körrel rendelkezünk, mintegy 25 000 vadász érkezik évente hazánkba. Hazánk erdei nyitva állnak a kirándulók előtt, mint ahogy az természetes vizeinken is a horgászhasznosítás kerül előtérbe, a halászati hasznosítás jelentősége csökken.

Ez öröndetes, hiszen jellegeből adódóan óvja a halállományt, jóval kisebb negatív hatással van a környezetre, mint a halászat. Haltermelésünkben az elmúlt években az extenzív tógazdasági termelés és a termálvizeket hasznosító intenzív halnevelés volt a legjellemzőbb, de a tengeri fogások visszaesésével megnyíló piac várhatóan további teret ad majd a víz visszaforgatásán alapuló, zárt haltermelő rendszereknek is. A halgazdálkodás támogatása egy hosszú távú stratégia alapján

Fazekas Sándor: mindkét ágazatban fontos tényező a turizmus

valósul meg. A program finanszírozási háttérét az Európai Halászati Alap biztosítja a Halászati Operatív Program keretében. A halgazdálkodás terén az előző ciklusban megszületett az új ágazati törvény, az erdő- és vadgazdálkodás szakterületén ugyanakkor hasonló feladat áll előttünk. A földművelésügyi tárca, együttműködve a stratégiai partnereivel és az érdekképviselőkkel, olyan jogszabályi háttér megalkotását tervezi, mely hosszútávon képes szabályozni az erdő és a vadállomány védelmét.

Hazánk természeti adottságai egyedülállóak, melyben a Kárpát-medence sajátos élővilágával igazi kincsesbánya. Magyarországnak ezt a kincset kell jól kamatoztatnia. Fontos mindkét sport rekreációs és egészségmegőrző szerepe is, hiszen az emberek nagy része azért jár horgászni, vadászni, hogy kapcsolódjon, élvezze a természetet, és együtt legyen a családjával, barátaival. Ha már egészségről beszélünk, fontos megemlíteni, hogy mind a vadhús, mind a hal igen egészséges élelmiszerek, mégis keveset eszünk belőlük. Magyarország a lőtt vad mennyisége és minősége terén is vadászati nagyhatalomnak számít, hiszen évente mintegy 10-12 000 tonna nagyvadat értékesítenek a vadászatra jogosultak. A vadhús fo-

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

gyasztásában ugyanakkor az utolsók közt vagyunk Európában. Az egy főre jutó vadhús-fogyasztás Magyarországon még a húsz dekagrammot sem éri el évente, holott a kiváló ízhatáson kívül biológiailag értékes, a kor fogyasztási szokásaihoz illeszkedő termék. Halfogyasztás tekintetében sem állunk jól az EU-ban, hiszen a 22 kg/év átlaghoz képest itthon 4,2-4,5 kg halat fogyasztunk átlagosan évente. E mutatók növelése ágazati érdek, melyen a földművelésügyi tárca is dolgozik, mondta végezetül a miniszter.

Dr. Szűcs Lajos, a MOHOSZ elnöke azzal kezdte mondandóját, hogy a horgászatnak igen széles tábora van. A világ horgászainak a száma meghaladja a 200 milliót, Európában 3-4 millió horgászt tartanak nyilván, míg idehaza 350-400 ezerre tehető a horgászok tábora. Mindez jelzi, hogy jelentős nemzetgazdasági kérdéssről is szó van, amelyről a FeHoVa kiállításon is megbizonyosodhat a látogató. A horgászfelszerelések, kellékek széles választékával találkozunk. Igaz ugyan, hogy a horgászfelszerelések gyártása a Távolságra tevődött, de Magyarországon folyik az a fejlesztés, ami alapján ezeket a felszereléseket korszerűsítik. A csali és élőanyag termelésben Magyarország nem csak Európában, de a világ más tájékán is elismert.

„Komoly előremutató munka folyt az elmúlt években. Elkészült egy olyan halgazdálkodási törvény, amelynek az egyik komoly támogatója Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr volt. Ő is azt hangsúlyozta, hogy olyan törvényre van szükség, amely a természetes vizek hasznosítását horgászkezelésbe kívánja adni. Jelenthetjük – hiszen a törvény elkészült, életbe lépett – hogy a törvény ennek szellemében készült el, és most már a mi felelősségünk az, hogy hogyan tudjuk megteremteni azt a halbőséget, ami által jöhet a több tízezer vendégforgász Európából, és a világ más pontjából is. Ez pedig a hazai turizmus fejlesztése szempontjából fontos. Örülök annak, hogy Fazekas miniszter úr is azt hangsúlyozta, hogy a halgazdálkodás milyen fontos a horgásztársadalom számára is, hiszen a horgászok nagy hányada nem csak kifogja, hanem el is készíti a halételt” – mondta az elnök.

„A következő hónapok egyik legizgalmasabb feladata az lesz, hogy hogyan tudjuk megteremteni a törvény alapján a természetes vizek halgazdálkodásának a feltételeit, hiszen hamarosan elkezdődik az a munka, aminek alapján a pályázatokat el lehet készíteni. Én azért vállaltam a MOHOSZ elnöki tisztét, mert azt a feladatot tűztük ki magunk elé, hogy 1-2 éven belül ne legyen olyan mondat, ami úgy hangzik, hogy azért nem nyerte el egy adott vízterület kezelési jogát egy horgász szervezet, mert rosszul dolgozott. Ha ezt az együttműködést meg tudjuk teremteni, akkor a nagyon sok ember számára nagyon fontos, értéket teremtő, pihe-nést hozó tevékenység, a horgászat sikerre lesz ítélve.” Ebben bízva kívánt sok sikert a kiállítás szervezőinek, résztvevőinek egyaránt Szűcs Lajos.

H. Gy.

Országos programokban vesznek részt

A 22. FeHoVa kiállításon a Békés megyei standon kapott helyet a Víz-Hal-Ember Alapítvány, amely a MAHAL tagja. Varró Zoltán, az alapítvány kuratóriumának elnöke több, az alapítvány által indított programot népszerűsített. Megkérdeztük, hogy milyen céllal jöttek a kiállításra.

Az alapítványt 2012-ben jegyezték be a bíróságon. Az alapítvány egyik elsődleges célja, hogy a hazai halfogyasztást népszerűsítsék. Ennek érdekében már hagyományos gasztronómiai eseményeket rendeznek országsszerte, s nem csak idehaza, hanem a határon túl is letették már a névjegyüket. Mindamelllett nagyon fontos cél a természetes vizeink védelme, illetve a halászati-horgászati hagyományok, kultúra megőrzése, széles körben történő megismertetése. A természetes vizek védelme érdekében az alapítvány az idén bekapcsolódott abba az országos programba, amely Dunaparty összefogás néven szerveződött és célja természetes vizeink partszakaszainak szeméttel mentesítése. Az ötletgazda (Tölcsér Tibor) kezdeményezéséhez jónéhány Duna-parti önkormányzat, és több civil szervezet csatlakozott a programhoz. Az alapítvány a Tisza, a Körösök,

ember, aki a házi szemetét ide hordja. Egy-egy gyűjtési akció során sok-sok tonna szemetet tesznek zsákokba. Az országos szemétyűjtő akció május 15-17. között valósul meg.

A természet védelme keretében harmadik éve szervezik meg a víz világnapja rendezvényt. Ez eredendően egy UNESCO által indított program, és minden év március 22-én ünneplik világszerte a víz világnapját. Az alapítvány ebben az évben eltér ettől az időponttól, hogy iskolaidőben is látogatható legyen a program. Idén Békéscsabán, a Csabagyöngye kulturális központban rendezik meg ezt az eseményt, s már most elmondható, hogy igen sok kiállító jelezte a részvételét. Gazdag programok lesznek a gyerekeknek annak érdekében, hogy megismerjék hazai természetes vizeket, azok faunáját, s magának az édesvíznek a fontosságát, jelentőségét.

Az elnök arról is beszámolt, hogy két éve szervezték meg először magyar, szerb, szlovén szakemberek közreműködésével azt a konferenciát, amelyen a határ menti természetes vizek védelmét célozza. Ez ügyben a minisztériummal is felvették a kapcsolatot, annak érdekében, hogy a szakmai konferencián minél tartalmasabb előadások hangozzanak el. És természetesen idén is megszervezik a vadvízi

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Varró Zoltán

a Berettyó és a Maros partszakaszaira vállalta ugyanezt a programot. Öröm, hogy az alapítvány által kezdeményezett partszakaszok önkormányzatai közül sokan jelezték a részvételüket. A kezdeményezéshez a TeSzedd biztosítja a technikai hátteret. Ez azt jelenti, hogy a szeméttel összegyűjtéséhez szükséges zsákokat, kesztyűket és az elszállítását is biztosítják. Az alapítvány a koordinálási feladatokat látja el, illetve a segítő kezeket toborozzák. A sok szeméttel nemcsak a horgászok, kempingezők által keletkezik, hanem a többsége kommunális szeméttel, mert bizony bőséggel akad olyan

kuttyogatóversenyt, amely ezt a hagyományos harcsafogó módszert teszi újra népszerűvé a horgászok körében.

Azt se felejtjük ki, hogy az alapítvány immár második éve működik közre a Nemzeti Halászból szervezésében is, főként a bál vendégeivel való kapcsolattartásban, meghívók kiküldésében és a regisztrációs feladatok ellátásában végez aktív munkát.

Az alapítvány szerteágazó tevékenységéről bővebben a www.vizhalembert.hu oldalon olvashatnak.

H. Gy.

A Balatonon a horgász az úr

Az idei nagyszabású 22. Fegyver, Horgász, Vadászat Kiállítás és Vásáron (FeHoVa) a halas cégek közül csak a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.-vel találkoztunk. Szári Zsolt vezérigazgató a Földművelésügyi Minisztérium impozáns standján kapott egy sarkot arra, hogy akváriumokban is bemutassa a balatoni halfajokat. A megnyitó ünnepség után jutott időnk egy rövid beszélgetésre.

• **Vezérigazgató úr, örömmel látok egy halas céget is a kiállításon. Önök miért vannak itt?**

– Ez olyan kérdés, amire egyértelmű a válasz: azért vagyunk itt, hogy kiállítsunk, és népszerűsítsük a balatoni horgászatot! A dolog pikantériája az, hogy most nem a horgászok között vagyunk, és nem ott állítunk ki, hanem a vadászok között. Ennek oka, hogy a Földművelésügyi Minisztérium szervezeteként jelenünk meg, mert a mi „gazdánk” a tárca, és *Bitay Márton Ors*, az állami ügyekért felelős államtitkár felügyeli a munkánkat. A minisztériumnak egyébként elsősorban erdészeti, vadászati cégei vannak, és mint egyedüli halasok, minket is ide „rendeltek”, mondván, egységes legyen a megjelenés. De itt is jól érezzük magunkat!

• **Mit mutatnak be?**

– Az elsődleges feladatunk az, hogy akik megkérték a kedvezményes területi jegyvásárlással, itt, az utolsó pillanatban még megtehetik, hiszen az akciós területi jegyeinket a kiállításon még áruljuk. Azonkívül vannak szóróanyagaink, amelyen a balatoni és a tavi horgászatot népszerűsítjük, felhívjuk a figyelmet az idén debütáló bojlis horgászatra, és négy akváriumot rendeztünk be különböző balatoni halfajokkal. Úgy gondolom, hogy ez a látvány is vonzza a közönséget.

• **Milyen halfajokat hoztak?**

– Bodorkát, küst, dévérkeszeget, karika-keszeget, kősüllőt, süllőt, balint, csukát, harcsát, pontyot. Vagyis azokkal készültünk, amelyekkel a horgász is a leggyakrabban találkozhat a Balatonban. Gardát nem tudtunk most fogni, a tógazdaságban pedig nem él. Persze, a garda bemutatása volna az igazi, mert a Balaton emblemikus hala, bármennyire is a süllőt helyezik a horgászok előtérbe.

• **És mi a helyzet a Balatonon?**

– Egyelőre olvadozik a jégtakaró, sok helyen még torlódik a jég, így még csak korlátozottan lehet horgászni. De ha így javul az idő, akkor március elején már a pontyok is „kilátogatnak” a sekélybe, és el lehet kezdeni a pecázást. A téli időszakban a kikötők zömmel üresek voltak, és nem fogták a téli keszeget, viszont Füredről jó hírek érkeztek, mert ott tekintélyes nagyságú betelelt keszegállomány van. Gyanítom, hogy ezeket a halakat az alsóórsi kormoránok terelték a füredi kikötőbe. Most béke, nyugalom van, várjuk az igazi tavaszt, amikor is kezdődik a munka. A zsilipen szeptember 3-a óta folyamatos a víz-

Szári Zsolt

eresztés, az angolnacsapdáink nem működnek, de március első dekádjában ezeket is beélesítjük, mert ha melegszik a víz, az angolna is megindul, márpedig ezt szeretnénk megfogni.

• **Mi a helyzet a tavasszal mindig megjelenő busahullással?**

– Az utóbbi években 20-50 tonna között szedtünk össze ezekből a halakból, évenként folyamatosan csökkenő mennyiségben. Várható, hogy az idén is ez lesz, és mintegy ezer darab busa egyedet kell majd összeszednünk.

• **Mi az oka a halpusztulásnak?**

– Minden egyes élő vízben van születés és halál is, ez természetes dolog. A tógazdaságban azért nem találkozunk ezzel a jelenség-

gel, mert ott közbeavatkozunk (lehalászás) idő előtt, legfeljebb anyahal pusztul el természetes körülmények között. Ha a Balatonon hektáronként egy hal elpusztul, az a mi esetünkben hatvan ezer halat jelent. Általában a szél- és az áramlási viszonyoknak köszönhető, hogy ezek a haltetekem általunk is jól beazonosítható helyeken kötnek ki. Itt pedig felhalmozódnak a tetemek, s néhányan azt gondolhatják, hogy tömeges halpusztulás lépett fel a tavon, de nem így van. A tavalyi gardaelhullás okozott némi fejfájást, de ennek oka többek között a víz hirtelen felmelegedése volt.

• **Mennyi busa van a Balatonban?**

– Ezt mi is szeretnénk tudni. Ha valaki megmondja, kezét rázok vele. Háromezer tonnáról szól a fáma, amelyből korábban, állított hálával éves szinten 130 tonnát fogott társaságunk. Ebből is látható, hogy a sokat emlegetett busabomba elhárítására ez a halászati mód nem volt alkalmas. Egyszerű matematika: 3000 tonnából vonjunk ki 130 tonnát. A maradék nem elég ahhoz, hogy a busa bombaként viselkedjen? Vagy a tóban élő állomány kisebb, mint azt becslik a kutatók és szakemberek, vagy sokkal hatékonyabb módszerrel kell találni a kifogásukhoz. Tömeges busaelhullás, különösen nyári időszakban, csak akkor következhet be, ha valamilyen rendkívüli antropogén hatás éri a vizet (mérgezés), vagy eddig ismeretlen kórokozó támadja meg az állományt. Az előbbi esetben minden halfaj érintett lehet, ahogy volt is például az 1965-ös nagy halpusztuláskor, míg az utóbbi esetre korábban is voltak példák (angolnaelhullás 1991, harcsaelhullás 2010). Egyértelműen károsnak tartom ilyen feltevésekkel riogatni mind a halászati, mind az idegenforgalmi szakmát.

– h. gy. –

Dr. Németh István kapta a gödöllői kitüntetést

Immár hagyománnyá vált, hogy a gödöllői Halászati-Horgászati Szakember találkozó keretében adják át a vendéglátó Szent István Egyetem MKK-AKI Halgazdálkodási tanszékének kitüntetését. A Gödöllői Halászati Oktatásért-Kutatásért kitüntetésben olyan szakember részesülhet, aki a gödöllői halászati oktatás, kutatás-fejlesztés, szaktanácsadás és innováció területén segítette a tanszék munkatársait, hallgatóit, továbbá elősegítette a gödöllői halászati képzés hírnevének öregbítését.

Ezt a díjat 2015-ben *Dr. Németh István*, a Tógazda Halászati Zrt. elnök-vezérigazgatója érdemelte ki. A vezérigazgató tagja a Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar Tanácsadó Testületének, és 3 ösztöndíj alapításával hozzájárult, hogy a kar hallgatói

közül a halászat-horgászat reláció iránt érdeklődők számára az ösztöndíj hozzájáruljon tanulmányaik és kutatómunkáik elősegítéséhez. Emellett a Tógazda Halászati Zrt. egy GOP konzorciális pályázat keretében

Halász-horgász szakember találkozó

Február 5-6-án rendezték meg a Szent István Egyetem MKK-AKI Halgazdálkodási Tanszékének szervezésében az V. Gödöllői Halászati-Horgászati Szakember Találkozót. Hagyományoknak megfelelően nagy érdeklődés kísérte a rendezvényt, melyet megnyitójában Dr. Urbányi Béla tanszékvezető, egyetemi tanár, a rendezvény főszervezője is kiemelt. A szakember találkozó manapság a magyar halászat és horgászat egyik népszerű eseményévé vált, amit a 129 regisztrált résztvevő is alátámaszt. A tanszékvezető hangsúlyozta, hogy mindig kis félsz munkálkodik benne, hogy milyen sikerességgel tudják megrendezni a találkozót, de a résztvevők évről évre emelkedő száma azt bizonyítja, hogy az előadások és előadók felkeltik a szakma érdeklődését, olyan témák kerülnek kiválasztásra, mely a gyakorlati szakemberek és a tudományos kutatók számára egyaránt használható ismereteket adnak.

Első előadóként Dr. Váradi László, a Magyar Akvakultúra Szövetség elnöke lépett a közönség elé. Előadásában a Magyar Halászati Operatív Program (MAHOP) feladatait, a jövőbeli ütemezést és a szakmára váró kihívásokat mutatta be. Elmondta, hogy az agrár-szakigazgatás átszervezése miatt a tervezés csúszást szenved el, de ez még együttműködéssel és párbeszéddel könnyen behozható. Hangsúlyozta annak a jelentőségét, hogy a tervezésben a szakmai ágazati érdekképviseletek felajánlják a segítségüket, és javasolta a Minisztérium jelenlévő kollégáinak ez irányban is az egyeztetések megkezdését. Kitért az ágazatot kiemelten érintő környezetgazdálkodási program jövőjére, és elmondta, hogy a korábban megszokott formájában ez a program nem fog támogatást kapni, át kell helyezni a súlypontot a halastavak által nyújtott ökológiai szolgáltatások elemzésére és behatárolására. A feladat adott, és amennyiben az idei év közepéig a Nemzeti Akvakultúra-stratégia és a MAHOP anyagai elkészülnek, akkor reális esély

szorosan együttműködik a Halgazdálkodási Tanszékkel, mely pályázat célja a halszállítmányozás és logisztika fejlesztése. A vállalkozás állandó támogatója a Tudományos Diákköri Konferenciának, és az elmúlt években több „halas” hallgató számára biztosított gyakorlati képzési lehetőséget.

A kitüntetést díszoklevél és egy egvedí, halászati motívumot tartalmazó kerámia alkotta, valamint a nevezett kollégák neve felkerült a tanszék épületében felállított faragott domborműre, melyen a következő felirat található: „Emlékiül elődeinknek és nagyjainknak, akik a gödöllői halászati oktatás és kutatás hírnevét öregbítették.”

A tanszék ezúton is jó egészséget kíván a kitüntetett kollégának, és kívánunk számára még sok-sok gödöllői hallgató oktatásával eltöltött aktív, szakmai sikerekben gazdag évet!

Demeter Krisztián

mutatkozhat arra, hogy a program a jövő év közepén elindulhat.

A Ragadozó hal tenyésztési blokk keretében két előadásra került sor. Először Demeter Krisztián, a Dalmand Zrt. ágazatvezetője mutatta be a vállalkozás tavaiban elért egynyaras harcsa nevelés eredményeit. Bemutatta a cégcsoportot, az öntözés és a halászat kombinációját, majd azt a halászati beruházást, ami az infrastrukturális háttérrel biztosította a termelésnek. A halászati termelést a cégen belül össze kell egyeztetni a növénytermesztési ágazat öntözővízigényével, de így is megoldható a rendelkezésre álló fölével borított teleltető tavak maximális kihasználtsága. Rávilágított az egynyaras harcsa tenyésztés előnyeire, és bemutatta az alkalmazott technológiát (vízkormányzás, takarmányozás stb.). A termelési adatokat elemezte a vízhőmérséklet, takarmányozás és növekedés aspektusából, és a technológiából adódó eredményt ökonómiai számításokkal is alátámasztotta. A hét teleltető összesen 8420 m² felülettel, tavi recirkulációs módon üzemeltetve 7500 kg egynyaras harcsát (8910 kg/ha) állítottak elő, melynek előállításának költsége 1095 Ft/kg volt tett ki. A technológia tovább finomítható, és megvannak azok a szegmensek, ahol a termelést fokozni, míg a költségoldalt redukálni lehetséges.

HALÁSZATI OPERATÍV PROGRAM

Második előadóként a blokkban Sztanojev Boriszláv, a Szegedfish Kft. halászati agronómusa adta elő eredményeit a hallgatóságnak, melyek a keltetőházi tápos csuka- és harcsanevelésről szóltak. Ecsetelte a halfajok gazdasági jelentőségét, ismertette a termelés célját és helyszíneit, valamint az alkalmazott technológiák kritikus pontjait, és javaslatokat is adott azok megoldására. Eredményei között szerepelt, hogy a tavi előneveléshez képest kisebb méretig tudták nevelni a medencés csuka- és

Sztanojev Boriszláv

harcsaivadékokat, viszont a megmaradás sokkal jobb és biztonságosabb volt a medencében. Ez utóbbi eredmény köszönhető annak, hogy egyes faktorok (hideg víz, erős szél, kevés természetes takarmány) a kontrollált és védett körülmények között kiküszöbölhetőek, ami stabilabbá tette az előnevelés hatékonyságát. Önkritikusan beismerte, hogy vannak még javítandó problémák, de a kezdeti eredmények bizakodásra adnak okot.

A délutáni Növényevő hal tenyésztési blokk első előadójaként Dr. Steve D. Mims nyugalmazott professzor, a Kentucky Állami Egyetemről (Amerikai Egyesült Államok) lépett a pulpitusra és tartott beszámolót a lapátorru tok tenyésztés észak-amerikai történetéről és eredményeiről. Ez a halfaj planktonfogászó, és a hazai vizekben is lehet létjogosultsága, alternatívájaként a kínai növényevő (elsősorban busa) fajoknak. Ismertette az egyetem és az akvakultúrabázis háttérét, majd bemutatta a lapátorru tok halfajt. A halfaj egyik kiemelkedő produktuma a kaviár, ami 600 amerikai dollár értéket képvisel kilogrammonként. A halat gyors növekedés, nagy méret, szálszegény hús jellemzi, ami frissen vagy füstölve is kiváló ételnek számít. Tájékoztatót adott a

(Folytatás a 8. oldalon)

(Folytatás a 7. oldalról)

halfaj indukált szaporításáról, az alkalmazott hormonról (LHRHa), az ikrakezelésről és a keltetésről. Bemutatta azt a speciális eljárást, amelynek segítségével az egyedek leölése nélkül lehet ikrát nyerni az anyaállományból. Az ivadéknevelés nehézségeit is taglalta, kiemelve, hogy a fiatal egyedek könnyű prédái a ragadozó madaraknak, így a tavakat hálóval szükséges lefedni; továbbá a kezdeti takarmányozás fontosságát is hangsúlyozta, ami a jó kondíciónak és a túlélési arány növelésének alapja. Az előadása végén bemutatta az egyetem által koordinált 10 éves program eredményeit, azt a szisztematikus munkát, melynek hatékonysága megkérdőjelezhetetlen, és melynek segítségével a halfaj teret nyert a víztározókban és nagyobb tavakban.

A blokk második prezentációja *Dr. William L. Shelton* professzor nevéhez fűződik, aki korábban az Oklahomai Állami Egyetem professzora volt, és jelenleg a Dél-Csehországi Egyetem professzori státuszban dolgozó munkatársa. Előadásában a kontrollált ivarbefolyásolás módszeréről tartott tájékoztatást, modellállata az amur volt. A munka hátterének ismertetésével kezdte a beszámolót, elmondva, hogy az amurt a makrovegetáció kordában tartása végett telepítették be a természetes vizekbe, de előtte kidolgoztak egy olyan technikát, melynek segítségével ipari mennyiségben tudtak triploid (3n) kromoszómaszámú egyedeket előállítani. Ezek kiemelkedő előnye volt az a tulajdonság, miszerint az egyedek steriliek, azaz szaporodásra nem képesek. A munka kulisszatitkai mögé is betekintést adott, elmesélve azt a több évtizedes kutatómunkát, melynek eredményeképpen csak és kizárólag kontrollált genetikai állományú egyedek kerülhettek telepítésre. A módszer a modern biotechnológia kezdeti időszakában került kifejlesztésre, és ennek a hatékonyságát a ginogenezis alkalmazásával növelték. A technológia kritikus pontja az utódállományok (ivadékok) visszaellenőrzése, ami az alapja volt az állami engedély megszerzésének, és enélkül amurt nem lehetett telepíteni egyetlen államban sem.

A következő előadás a halkereskedelemben vezette be a résztvevőket, *Dr. Veszélovsky Ágnes*, a Hungarofish Kft. ügyvezetője tartott helyzetértékelést a pillanatnyi állapotokról. Kiemelte, hogy a magyar pontynak komoly vetélytársa a cseh és lengyel ponty, de a közeljövőben számolni kell a horvát konkurencia erősödésével is. Kitért az elmúlt időben divattá vált halfajok (pikkelyes ponty, amur, petytyes busa és kárász) kereskedelmi lehetőségeire is. Lehetőségként vázolta fel, hogy az EU-ban szabad munkavállaló-áramlás speciális helyzeteket teremt, mivel a munkavállalók magukkal viszik táplálkozási szokásaikat, és így fordulhat elő az a jelenség, hogy Rómában hetente 5 tonna élő édesvízi hal talál gazdára. A jövő kihívásainál említett tett a változó fogyasztói szokásokról, valamint a haltermelés intenzifikálásában rejlő lehetőségekről.

Az első nap zárásaként *Törökné Dr. Kozma Andrea*, a Knot Kft. szakértője tartott gyakorlati bemutatót egy speciális, a halastavak és horgászvizek mikroszkopikus vízi szervezeteinek folyamatos és szakaszos monitorozására és mintavételezésére alkalmas berendezésről. A berendezés a WaterScope fantázia nevet kapta. Összehasonlítva a jelenleg elérhető fénymikroszkópok adta lehetőségekkel, nagyságrendekkel jobb és előnyösebb tulajdonságok jellemzik a berendezést: automatikus működés, nagy mintaszám, gyors analízis, objektív pontosság, automatikus adatchatározás. Bemutatta a berendezés működési elvét, majd kitért a műszer adta további felhasználási előnyökre és potenciális alkalmazási területekre. A felismerhető szervezetek ismertetése során kitért ezen szervezetek méretbeli, alakbeli sajátosságaira, melyek alapvetően meghatározzák a berendezés felhasználási lehetőségeit és területeit. A Hortobágyi Halgazdaság Zrt. tavaiban végzett vizsgálatokkal támasztotta alá a berendezés „halas vizekben” történő alkalmazhatóságát, és az előadása végén képekkel illusztrálta a különböző azonosított szervezeteket.

Dr. Szathmári László

A második nap a feldolgozás és szabályozás kérdésköre köré szerveződött, az első előadó *Dr. Szathmári László*, a Nyugat-Magyarországi Egyetem egyetemi docense volt, aki a halastavi és intenzív rendszerekben nevelt halfajok zsírsavtartalmának és szerkezetének vizsgálati eredményeiről számolt be. Információkat kaptunk a halfogyasztásunkról, az egyes halfajok omega-3-zsírsavtartalmának alakulásáról, a tartósítás és mélyhűtött tárolás praktikáiról. Kísérleti úton szerzett tapasztalati eredményekből bebizonyosodott, hogy a busából készült termékek zsírsavösszetétele kiváló, a termékek minőségét a feldolgozás csak javíthatja, valamint a szezonális hatások elemzése során kiderült, ha kis mértékben is, de található eltérés a tavaszi, nyári és őszi busa termékek $\Omega3/\Omega6$ arányában. Megvizsgálták a busa termékek fogyaszthatósági idejét is, és arra a megállapításra jutottak, hogy a busakolbász és a füstölt busafilé akár 10 napos tárolást követően is megőrzi élvezeti értékét. Hasonló vizsgálatokat folytattak le afrikai harcsa és tokhibrid állományokon is, és ezen analízisek eredményei is bemutatásra kerültek.

Másodiknak *Havranek Mihály*, a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. vagyonvédelmi és halórzési vezetője tartotta meg tájékoztatóját a halászati őrzésről és a törvényi szabályozásokat követő új lehetőségekről. Átfogó elemzést kaptunk a halászati törvények változásának hatásairól, a jogszabályi környezet jelentősebb változásairól. Kiemelt jelentőségűnek tekinthető, hogy az orvhalászat 2013. július 1-jétől a Btk. hatálya alá került, bűncselekménynek minősül. Betekintést nyertünk a Balaton és Kis-Balaton őrzésébe, az őrzéssel kapcsolatos adatok gyűjtésébe és elemzésébe, és analizálva az eddig elért eredményeket 9 pontban a továbbfejlesztési tervek és lehetőségek is ismertetésre kerültek.

Králik Helga, a HOP IH marketingreferense a Kapj rá! – közösségi halmarketing-program felépítésével és az eddigi eredményekkel ismertette meg a hallgatóságot. A halmarketing kampányt komoly előkészítés előzte meg: piackutatások elemzése, korábbi marketingtervek tanulmányozása, a kampány céljainak meghatározása és az ágazat szereplőivel lebonyolított megbeszélések. Ezek eredményeképpen azonosították a halfogyasztási problémákat, és ezek alapján elsődleges és másodlagos célkitűzéseket fogalmaztak meg. Központi figyelmet kapott a kampányban a fiatal korcsoport (18-35 év), mely a könnyed és fiatalos arculati elemeket tartalmazó kampányt egyértelműen pozitívan értékelte. Szlogent alkottak, logót kreáltak, és egy weboldalt is létrehoztak. Emellett a PR-aktivitást is erősítették: 6 kiadott közlemény, 160 megjelenés és azon tény, hogy egyre többször lehet a halról és a haltermékekről hallani, mind-mind ezt az aktivitást szolgálták. Az előadás végén a rövidtávú terveket is felvázolta az előadó: médiavásárlás, reklámspot, mini programok és filmprodukciók képezik ezen célkitűzések alapját.

A nap utolsó előadójaként *Boltzár Ottó*, a SZIE Halgazdálkodási Tanszék tanszéki mérnöke a gyakorlatot élénken foglalkoztató Copepoda-szelekció alternatív módszeréről tartott prezentációt. Bevezetőjében megismertük a planktonszelekció fontosságát, a jelentősebb zooplankton szervezeteket, valamint a Copepoda-predáció halakra gyakorolt hatásait. Az anyag és módszer részben megismertük a kutatás technológiáját, az adatfelvételezés körülményeit, valamint a tesztelt hatóanyagokat és készítményeket. A félüzemi és laboratóriumi kísérletek során megállapításra került, hogy a vizsgált készítmények közül több is biztató eredményeket adott, és így van esély arra, hogy a korábban betiltott vegyszerek helyettesítése megoldódjon.

A zárásban *Dr. Bokor Zoltán*, a SZIE Halgazdálkodási Tanszékének tudományos munkatársa összefoglalta a két nap eseményeit, megköszönte a vendégek aktív részvételét, és reményének adott hangot, hogy jövőre ismét legalább az idei rendezvényhez hasonló részvétellel és érdeklődéssel tudjuk megszervezni a találkozót.

Dr. Urbányi Béla